

Adam, 19 okt 2014

Lieve Ank & beste Hans,

Ik hoop dat jullie vertrouwen over kleindochter
Ceilie's gezondheid afgenomen is of liever: helemaal
voorbij is! Niets is verdrietiger dan een falende ge-
zondheid van zo'n klein hulpeloos mensje in een
kil ziekenhuis. Het krijgen van kinderen en kleinkinderen
schept vreugde en zorgen in ons leven. Een zorgenloos
bestaan is de mens niet gegeven. "Volwassen zijn" is het
kunnen omgaan met zorgen.

Ik kan mij indenken dat jullie mij zonden onderbreken
als ik deze stelling name in een gesprek te berde zou
hebben gebracht: "Heb jij Gadije dan zorgen?"

Ik zou antwoorden: "Zien jullie mij voor onvolwassen aan?"

Wie veel zorgen had en die niet kon behappen was
Carl Joseph von Trotta. De auteur Joseph Roth heeft
in zijn boek "Radetzky Mars" langdradig en larmoyant
het karakter van de kleinzoon van de Held van Solferino
beschreven. Hè, hè op bladzijde 372 van het boek,
11 bladzijde voor het einde, stierf C.J. v.T een onheld-
haftige dood en dat was het einde van het geslacht
van de von Trotta's omdat hij te sullig was om een
vrouw aan zich te binden om een stamhouder te krijgen.
Nee, dan heeft jullie Lodewijk en Emily ^{de Cultuuriër} voor een
afgang, zoals die v.h. geslacht von Trotta's, behoeft!

De **Slag bij Solferino** vond plaats op 24 juni 1859 en resulteerde in de overwinning van de alliantie van het Franse leger onder Napoleon III en het Sardijnse leger onder Victor Emmanuel II (samen bekend als de Frans-Sardinische Alliantie) op het Oostenrijkse leger onder commando van keizer Frans Jozef I. Meer dan 200.000 soldaten vochten in deze belangrijke slag, de grootste sinds de Slag bij Leipzig uit 1813. Er waren ongeveer 100.000 man Oostenrijkse troepen en een gecombineerd totaal van 118.600 man Franse en Piedmontese-Sardijnse troepen. Na deze slag onthield de Oostenrijkse keizer zich van het directe commando over het leger.

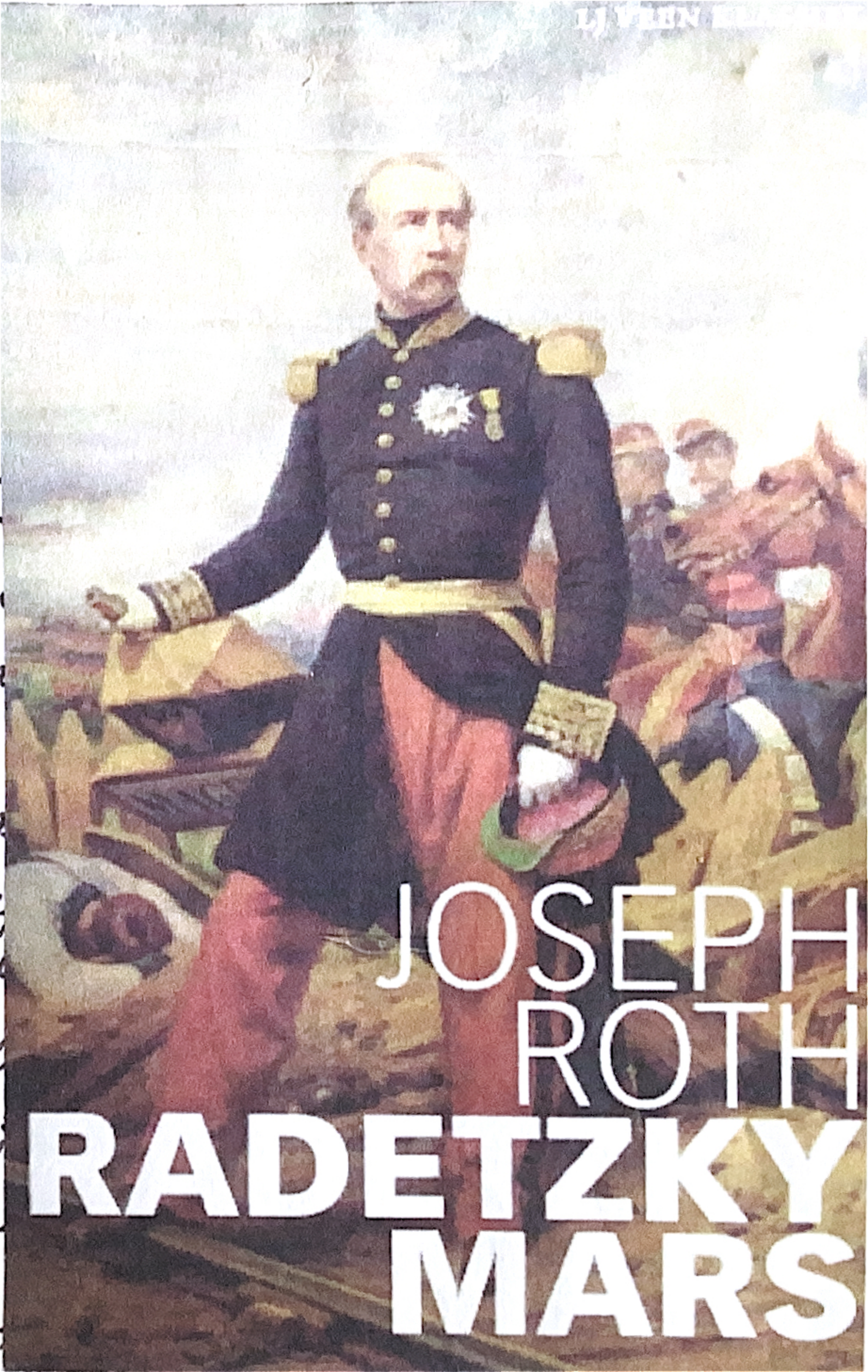
De Slag bij Solferino was een beslissende slag in de Tweede Italiaanse Onafhankelijkheidsoorlog, een cruciale stap in de Italiaanse Risorgimento, de eenwording van Italië. De geo-politieke context voor de oorlog was de nationalistische strijd voor eenwording van Italië, lang verdeeld tussen Frankrijk, Oostenrijk, Spanje en de Pauselijke Staat. De veldslag vond plaats in de buurt van het dorp Solferino dat tussen Milaan en Verona ligt ten zuiden van het Gardameer.

De slag was een buitengewoon gruwelijke: hij duurde meer dan negen uur en resulteerde in meer dan 3.000 gedode Oostenrijkse soldaten, 10.807 gewonden en 8.638 vermisten of gevangenen. De alliantie van Frankrijk en Sardinië telde in totaal 2.492 gedode soldaten, 15.512 gewonden en 2.922 gevangenen of vermisten. Verslagen van gewonde of stervende soldaten die werden neergeschoten of gespiest met een bajonet aan beide zijden droeg nog bij aan de gruwelijkheden.

Uiteindelijk waren de Oostenrijkers gedwongen hun positie op te geven, en het Frans-Italiaanse leger behaalde een tactische, doch kostbare overwinning. De Oostenrijkse nederlaag wordt algemeen toegeschreven aan het geringe tactische inzicht van de - nog jonge - Oostenrijkse keizer.

Deze slag zou een langetermijneffect hebben op het toekomstige gedrag van militaire acties. Jean-Henri Dunant, die het resultaat van de slag met eigen ogen zag, raakte door het verschrikkelijke lijden van soldaten die achterbleven op het slagveld gemotiveerd om een campagne op te zetten die uiteindelijk zou resulteren in het (eerste) Verdrag van Genève van 1864, de diverse daaropvolgende Geneefse Conventies en de oprichting van het Internationale Rode Kruis.

De slag is tevens het uitgangspunt van de roman *Radetzky Mars* (1932) van de Oostenrijkse schrijver Joseph Roth

JOSEPH
ROTH
RADETZKY
MARS